

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Exercitatio theologica de fragrantia Christi quam ex 2. epist. ad Corinth. 2, 15.16

**Buddeus, Johann Franz
Naumann, Tobias Gottfr.**

Ienae, 1712

VD18 11426357-001

§. V.

[urn:nbn:de:bsz:31-130634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130634)

menti implendae, constituebant euangelium, unde etiam κατ' ἐξοχὴν promissionis nomine veniebat. Nihilo tamen minus euangelium novi testamenti voce ἐπαγγελίας saepius designatur; in quantum scilicet vitam aeternam ac rem futuram expectandam proponit.

§. V. Ex hoc inter ἐπαγγελίαν & εὐαγγέλιον constituto discrimine nostrates optime inpugnarunt errores Pelagianorum, Socinianorum, Arminianorum, & Anabaptistarum, contendentium: *Homines ante legem, sola lege naturae iustificatos, & salvatos esse, post Moysen sola lege Moysi; in N. T. lege euangelica; euangelium specialiori significato cum Christo in carne manifesto primum coepisse.* Idem enim iustificationis modus, idemque euangelium a lapsu primorum parentum fuit. Scriptura sacra enim satis testatur, quod, quo modo, & quibus mediis iustificentur, & salvi reddantur, homines sub novi foederis oeconomia, eodem modo ac iisdem mediis, iustificati & salvi facti sint, qui sub V. T. oeconomia vixerunt. Disertis verbis hoc affirmat Petrus in concilio Hierosolymitano Act. XV. 11. Δια χάριτος κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι
 E 2 καθ'

καθ' ὃν ἴσθ' καὶ οἱ καθεύουσι. Intelligere quidem Sociniani volunt per καθεύουσι gentes ; sed ipse textus, scopus & totius sermonis nexus iis obstat. Quaestio enim erat ; an hi , qui ex gentilibus conuertebantur, tenerentur legem ceremonialem obseruare , & circumcisionem recipere ? ad hanc Petrus respondet : DEVM ex mera gratia gentilibus spiritum sanctum donasse , & sine vilo operum merito corda per fidem purificasse, vt eos saluaret. Si ergo Deus nihil aliud vult , quam fidem in Iesum Christum, certe nec alia gentilibus ineunda est salutis via, nec iugum legis ἀβάσαντον illis imponendum, contra perpetuam, qua Deus in veteri etiam testamento vsus est, iustificandi rationem , & contra euangelii tenorem. Videant ergo *Smalcus & Socinus*, quam nefarie hic sensum contra omnem textus cohaerentiam detorqueant , & quam inique vocem καθεύουσι ad remotum subiectum *com. 7.* retrahant, cum *com. 10.* propius & commodius adsit. Referuntur ad se inuicem patres veteris testamenti, & fideles noui testamenti, tum ex Iudaeis, tum speciatim ex gentilibus ad Christum conuersi apostolorum ministerio, vt elucescat, vtrosque per

per gratiam Iesu Christi saluatos. Hanc vero relationem apostolus non alium in finem instituit, quam ut euinceret, & in aprico poneret, gentiles ad Christum conuersos non teneri legis ceremonialis iugo ἀβασάνῳ, cum iustificatio & salus in solius Christi merito, fide apprehenso, sit quaerenda. Quid? quod si epistolam ad Romanos conferamus, prolixè Paulus ibi probatum dedit, inter patres Abrahamum per fidem in Christum iustificatum esse; & inde iustificationis rationem in omnibus demonstrat *cap. III. IV.* Stat itaque sententia inconcussa: patres veteris testamenti per gratiam Iesu Christi saluatos esse, & idem fuisse in veteri testamento euangelium, ac in nouo. * Quicquid enim in nouo testamento apostoli & euangelistae praedicarunt, & scripserunt, ea iam prophetae & viri veteris testamenti θεόπνευστοι euangelizati sunt, teste Paulo *Gal. III. Rom. I. 2.* Vnde & EVSEBIUS ait: ** *Quaecunque euangelistae & apostoli de eo tanquam exhibitio narrant,*

E 3

* Vid. Scherzeri *colleg. Anti-Socinian. disput. LXXIII. pag. 634.*

** In *demonstrat. euangel. l. IX. add Scultetus in medulla patrum pag. 774.*

rant, ea prophetarum oraculis comprobantur.
 Et quid est quod isti homines dubitant, an in veteri testamento idem fuerit euangelium? certe si Christum etiam in veteri testamento mediatorem fuisse crederent, non haberent, quod negarent. Hoc qui nititur fundamento, omnibus obiectionibus facile obuiam ibit. Christum autem fuisse mediatorem veteris testamenti, satis nostrates probatum dederunt; conf. *Act. X. 43.*

§. VI. Atque hoc euangelium Spiritus sanctus non sine pondere & emphasi insigni vocauit *bonam fragrantiam*, seu *suauem odorem*. Quemadmodum enim (1.) odoramentum ex optimis conficitur aromatibus, ita quoque euangelium Iesu Christi quoad materiale constat donis & bonis spiritualibus. * Gratiam DEI enim gratuitam nobis proponit, Christum cum merito suo, qui Patri suauissima est oblatio, vt caput summum exhibet. (2.) Pro ut effectus testantur de thymiamate eiusque virtutibus, ita quoque effectus, qui in euangelio adsunt longe vberimi, de eo eiusque virtute
 satis

* Vnde tam egregia sortitum est nomina, vid. Io. Gerhard in *LL. theol. part. III. loc. de euangelio.*